

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det tilkommer hr. Skaarup at rejse spørgsmål til mig på et hvilket som helst tidspunkt både i skriftlig form og i mundtlig form, og det vil naturligvis blive besvaret, også om det her spørgsmål.

Det, jeg er optaget af, er, at umiddelbart efter tv-udsendelsen blev bragt, fremkom der også for politiet nye oplysninger om, hvad der foregik inden for rammerne af pædofilforeningen. Jeg tror, hr. Skaarup måske er klar over, at journalister har andre vilkår at arbejde under, end politiet har. Politiet har en lovgivning, som de skal rette sig efter, de har en retsplejelov, som skal iagttages hver eneste gang, politiet foretager skridt mod borgere, mod institutioner i det danske samfund. En sådan lov findes jo ikke for journalistik ud over den medieansvarsløse, vi har.

Der kom altså nye oplysninger frem igennem udsendelsen. På det grundlag drøftede vi det med politidirektøren i København. Der blev sat en efterforskning ind, ikke blot mod de enkelte medlemmer af pædofilgruppen, men også direkte mod selve foreningen, for at se, om vi kunne skabe tilstrækkeligt bevis for, at foreningen var i uoverensstemmelse med grundloven.

Kommer det grundlag, vil regeringen naturligvis træffe sine beslutninger ud fra det, og så vil der blive nedlagt et forbud, så vil sagen blive indbragt for domstolene. Regeringen vil ikke foretage det skridt, før vi har fået politiets svar på, hvorvidt det er en sag, som også kan forventes at kunne vindes ved retten.

Peter Skaarup (DF):

Det, ministeren siger, er, at der er nogle andre regler for journalister, end der er for politiet. Politiet skal hele tiden overvåge, om de nu må gøre de ting, som journalister altså har mulighed for, og det bringer mig ind på nogle af de emner, som vi har foreslået, at man skulle give politiet nogle ekstra virkemidler, nemlig brugen af civile agenter i den her slags sager. Anonyme vidner kunne jo også sagtens bruges.

Hvem af de kvinder, som har medvirket i den her udsendelse, får vi nogen sinde i en retssal til at tale om det, der har forårsaget så meget skade på dem? Det får vi dem ikke til, medmindre vi giver dem mulighed for at optræde anonymt. Derfor er der et alvorligt problem her også for politiet, hvis de skal løfte en bevisbyrde.

Det er netop det, der er problemet også, hvis man skal ind og lave et forbud, at man kan have

svært ved få nogen af de her mennesker i tale, fordi det har gjort så ondt på dem, som det har gjort.

Derfor skal mit sidste spørgsmål, som jeg har stillet fire gange, tror jeg, eller fem gange, være: Kan vi få den redegørelse om pædofilgruppens arbejde, som jeg synes er alt for sen, men som der trods alt kan være mulighed for, inden sommerferien, altså i maj 2001?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der er ikke nogen redegørelse under forberedelse, må jeg sige til hr. Skaarup, men det tilkommer hr. Skaarup at rejse spørgsmålet om, hvordan det går med den konkrete efterforskning til hver en tid. Det vil jeg redegøre for, når det spørgsmål rejses. Men det kan hr. Skaarup bare gøre inden sommerferien. Jeg vil opfordre hr. Skaarup til at rejse det spørgsmål inden sommerferien; så bliver der redegjort for det på helt sædvanlig måde.

Så vil jeg sige i forhold til politiets efterforskning: Politiet kan bruge de agentregler, som nu engang er i retsplejeloven. Man kan bruge de bestemmelser, som også er i retsplejeloven om beskyttelse af vidner, også i efterforskningen af de her sager, ja, man kan sågar bruge de bestemmelser, der er om brud på meddelelseshemmeligheden, det vil sige brud på posthjemmeligheden, brevhemmeligheden, og bestemmelserne om telefonaflytning.

Alt det kan politiet naturligvis anvende, og det gør politiet også i forhold til den konkrete efterforskning.

Peter Skaarup (DF):

Nu siger ministeren pludselig, at politiet har alle de virkemidler, der skal bruges. Så kan jeg ikke forstå, hvordan det kan være, at når journalister kontakter Københavns Politi, bl.a. Kurt Jensen, som har en fremtrædende post inden for Københavns Politi, og spørger: Har I alle de virkemidler, der skal til? så siger han, nej, det har vi ikke. Der er flere virkemidler, vi godt kunne tænke os, men dem kan vi ikke tage i anvendelse, og derfor gør det det svært for politiet at tage den slags sager op.

Hvor er vi så henne, hvis justitsministeren siger, at politiet har alle virkemidler, men politiet selv siger, at de har ikke alle virkemidler, og at det er hindrende for deres efterforskning?

Jeg skal spørge for sjette gang, tror jeg nok, med hensyn til den redegørelse, som vi åbenbart ikke får pr. automatik, men som vi skal spørge